

श्री
राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम पुल्चोक ललितपुर
इजलास
माननीय अध्यक्ष श्री टेकप्रसाद ढुङ्गाना
लेखा सदस्य श्री बासुदेव खनाल
फैसला
२०७९।०८० सालको निर्णय नं. ३८३
पुनरावेदन नं. ०७५-RB-०२३४
मुद्दा:- मुल्य अभिवृद्धि कर (२०६५ देखि ०७१असार) ।

का.जि.का.म.न.पा. वडा नं. १५, ठुलो भर्याङ्ग, स्वयम्भु स्थित हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.(स्थायी लेखा नं. ३०२६६७०९९) को तर्फबाट अख्तियार प्राप्त वित्त प्रमुख उदयश्वर श्रेष्ठ.....१ } पुनरावेदक

विरुद्ध

राजस्व अनुसन्धान विभाग, हरिहरभवन, ललितपुर.....१ } प्रत्यर्थी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय र अधिकारी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय:- राजस्व अनुसन्धान विभाग, हरिहरभवन, ललितपुर
शुरु निर्णय गर्ने अधिकारी: उप-महानिर्देशक श्री गोविन्द बहादुर बानिया
शुरु कार्यालयको निर्णय मिति:-२०७३/०३/१०

प्रशासकिय पुनरावलोकनको निर्णय गर्ने कार्यालय र पदाधिकारी

निर्णय गर्ने कार्यालय: आन्तरिक राजस्व विभाग
निर्णय गर्ने पदाधिकारी: महानिर्देशक श्री विष्णु प्रसाद नेपाल
निर्णय मिति: २०७५/०६/२६

उपस्थित कानून व्यवसायीहरू

पुनरावेदकका तर्फबाट:- विद्वान बरिष्ठ अधिवक्तात्रय श्री तुलसी भट्ट, श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठ, श्री महेश कुमार थापा एवं विद्वान अधिवक्ताद्वय श्री नारायण नेपाल र श्री मन्जु बुढाथोकी,

प्रत्यर्थी कार्यालयहरूका तर्फबाट : विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकर
अवलम्बित नजीर: x

राजस्व अनुसन्धान विभाग, हरिहरभवन, ललितपुरबाट मिति २०७३/०३/१० मा भएको अन्तिम कर निर्धारणको निर्णय र सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको मिति २०७५/०६/२६ को निर्णय समेत उपर राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ६(१) र मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ३२ बमोजिम पर्न आएको प्रस्तुत पुनरावेदन यसै न्यायाधिकरणको क्षेत्राधिकार भित्रको हुँदा प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं यस न्यायाधिकरणको ठहर यस प्रकार रहेको छ:-

तथ्य खण्ड

१. करदाता श्री हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.को कर परीक्षणको सिलसिलामा आ.व. २०६४।०६५ देखि २०७०/०७१ सम्मको लागि मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फको कारोवारको अनुसन्धान परीक्षण सम्पन्न भै पेश भएको प्रतिवेदनको आधारमा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन २०५२ को दफा २०(१) को (क), (ख), (ग), (घ) र (ज) तथा मूल्य अभिवृद्धि कर नियमावली २०५३ को नियम २९(१) बमोजिम राजस्व अनुसन्धान विभागबाट प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश मिति २०७३।०२।१८ मा जारी भएको।
२. प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश बमोजिम मूल्य अभिवृद्धि कर तिर्नु नपर्ने कारण भए १५ दिन भित्र ठोस प्रमाण पेश गर्न मिति २०७३।०२।१८ मा जारी भएको सूचना करदाताले मिति २०७३।०२।२३ मा बुझीलिटिड सोको जवाफ मिति २०७३।०३।१० गते पेश भएको।
३. मूल्य अभिवृद्धि कर रकम रु.१,०९,९१,०१८/-, जरिवाना रु.१,०९,९१,०१८/-, र मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा १९ बमोजिम लाग्ने थप दस्तुर र सोही ऐनको दफा २६ बमोजिम लाग्ने व्याज समेतको गणना गरि मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २९(३) बमोजिम अन्तिम कर निर्धारण आदेश जारी गर्ने गरी राजस्व अनुसन्धान विभाग, हरिहरभवन, ललितपुरबाट मिति २०७३/०३/१० मा भएको निर्णय।

४. राजस्व अनुसन्धान विभाग, हरिहरभवन, ललितपुरले मिति २०७३/०३/१० मा जारी गरेको आ.व. २०६४।०६५ देखि २०७०/०७१ सम्मको मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फको अन्तिम कर निर्धारण आदेशमा चित्त नबुझी करदाता हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.ले प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि मिति २०७३/०५/०५ मा आन्तरिक राजस्व विभागमा पेश गरेको निवेदन ।
५. राजस्व अनुसन्धान विभागले करदाताको मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गर्नु पूर्व मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २०(४क) मा भएको व्यवस्था बमोजिम मु.अ. कर निर्धारणका लागि आन्तरिक राजस्व विभागबाट आदेश प्राप्त गरेको र दफा ३ मा भएको व्यवस्था बमोजिम नेपाल सरकार (मन्त्रिस्तर) बाट कर अधिकृतको रूपमा कार्य गर्ने गरी तोकिएको कागजातबाट देखिएकोले क्षेत्राधिकार र हदम्याद नघाई मु.अ.कर निर्धारण गरिएको भन्ने करदाताको जिकिरसंग सहमत हुन सकिएन। निवेदकका हकमा सेवा बापतको भुक्तानी जुनसुकै समयमा हुने संझौता भएतापनि सेवाग्राहीहरूलाई विभिन्न अवधिमा सेवा प्रदान भईसकेको देखिएको हुँदा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ६(२)(ग) बमोजिम निवेदकले सेवाको आपूर्ति गरिसकेको अवस्था देखिएको हुँदा सो बमोजिमको कारोबारमा राजस्व अनुसन्धान विभागबाट भएको कर निर्धारणलाई अन्यथा भन्न नसकिने, निवेदकको आय कायम गर्दा निवेदकको जस्तै प्रकृतिको परामर्श सेवा दिने अन्य तीन कम्पनीको लागत/आय अनुपातलाई विश्लेषण गर्दै राजस्व अनुसन्धान विभागबाट कारोबार रकम तथा आय कायम गरिएको हुँदा उक्त विभागको निर्णय कानून बमोजिम नै रहेको देखिन्छ। साथै कुनै व्यक्तिलाई जरिवाना गर्दा कसूर स्थापित गरी सो कसूरको मात्रा अनुसार जरिवाना गर्नु पर्नेमा स्थापित नभएको कसूर बापतको जरिवाना गर्ने गरी विपक्षीले गरेको निर्णय जताबाट हेरिएमा पनि कानून विपरित भएको भन्ने निवेदकको जिकिरका सम्बन्धमा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २९ (२) मा कुनै व्यक्तिले झुठ्ठा लेखा वा बिजक वा अन्य कागजात तयार गरेमा, जालसाजी गरी कर छलेमा लगायतका विषय सम्बन्धी कसुर गरेमा कर अधिकृतले त्यस्तो व्यक्तिलाई कर बिगोको शत प्रतिशत रकम जरिवाना वा छ महिनासम्म कैद वा दुवै सजाय गर्न सक्ने व्यवस्था रहेको र निवेदकले सोही ऐनको व्यवस्था बमोजिम आपूर्ति भएको सेवाको मूल्यमा बीजक जारी गरी मू.अ.कर असुल नगरेको देखिएको हुँदा उक्त मूल्यको कर बिगोको शत प्रतिशत जरिवाना गर्ने गरी कार्यालयबाट भएको निर्णय कानूनसम्मत ठहर्छ। करका विश्वव्यापी आधारभुत सिद्धान्तले समेत एकै कारोबार वा आयमा दुई पटक कर लाग्न नहुने मान्यता अंगीकार गरेको हुँदा कार्यालयबाट कर निर्धारण हुँदा विक्रीमा समावेश भई मूल्य अभिवृद्धि कर लेखामा उल्लेख भईसकेको एउटै विक्रीमा पछिल्लो अवधिमा बीजक जारी गरेको आधारमा मात्र दोहोरो कर निर्धारण हुने अवस्था हुन नदिन निवेदक स्वयं सचेत हुनु पर्ने साथै त्यस्तो

विक्रीमा दोहोरो कर दायित्व सिर्जना नहुने गरी निवेदक स्वयंले आफ्नो लेखा तथा मू.अ.कर हिसावमा कार्यालयको कर निर्धारण निर्णय बमोजिम समायोजन गर्न सक्ने नै हुंदा हाल यस विषयमा केही बोली रहनु पर्ने देखिएन। तथापि कार्यालयबाट विक्री कायम गरी कर निर्धारण सकेको तर निवेदकबाट विजक जारी भई विक्रीमा समावेश हुन बांकी रहेका उक्त कारोबारहरूमा कार्यालयको कर निर्धारण निर्णय पश्चात् निवेदकले विजक जारी गरी संकलन गरेको मूल्य अभिवृद्धि कर रकमलाई दोहोरो कर दायित्व नपर्ने गरी एकिन एवं विश्लेषण गरी कर निर्धारण हुनुपर्ने ठहर्छ। विपक्षी कार्यालयबाट लगाईएको जरिवाना, व्याज तथा थप दस्तुर नलाग्ने गरी निर्णय गरी पाउन निवेदकले जिकिर लिए तापनि मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २९ मा उल्लिखित कसुर गरेमा सोही बमोजिम जरिवाना हुने व्यहोरा उल्लेख छ। साथै, ऐ. ऐनको दफा १९(२) ले म्यादभिन्न कर नबुझाएमा र दफा २६ ले बुझाउनुपर्ने कुनै रकम म्यादभिन्न दाखिला नगरेमा त्यस्तो म्याद नाघेको मितिदेखी बुझाउन बांकी रकममा व्याज लाग्ने उल्लेख रहेकोले निर्धारित कर रकममा जरिवाना, व्याज तथा थप दस्तुर लाग्ने नै हुंदा निवेदकको जिकिर नपुग्ने ठहर्छ भनी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७५।०६।२६ मा भएको निर्णय।

६. पुनरावेदक करदाता हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.ले उठाएको हदम्याद, विक्री नै नभएको सेवामा मूल्य अभिवृद्धि कर के कसरी असुल गर्ने, जरिवाना, थप दस्तुर, व्याज तथा अन्य कानूनी र तथ्यगत प्रश्नको निरूपण नै नगरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा १९, २६ र २९(२) समेतको विपरित रहेकोले आन्तरिक राजस्व विभागबाट भएको निर्णय बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको जिकिर लिई करदाताको तर्फबाट मिति २०७५/११/२१ मा यस न्यायाधिकरणमा दर्ता भएको पुनरावेदन पत्र।
७. यसमा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा १४०(३) बमोजिम छलफलको प्रयोजनार्थ विशेष सरकारी वकीलको कार्यालयलाई सूचना दिई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७६/०३/१८ मा भएको आदेश।
८. प्रस्तुत मुद्दाका पुनरावेदक हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि. निवेदक भई तत्कालिन पुनरावेदन अदालत बाणिज्य इजलास पाटनमा प्रस्तुत मुद्दाकै विषयमा ०७२-WO-१०३२ को निषेधाज्ञा उत्प्रेषण परमादेशको निवेदन दायर गरेको भन्ने मिसिलबाट देखिएकोमा उक्त निवेदनमा निर्णय भए नभएको के रहेछ, निर्णय भई सकेको भए सो को प्रतिलिपी र नभएको भए कारवाहीको अबस्था बारेको जानकारी उच्च अदालत पाटनबाट लिई मिसिल सामेल राख्नु। राजस्व अनुसन्धान विभागको च.नं. २०७६ मिति

२०७३/०२/०६ को पत्रबाट पुनरावेदकको कारोवारको मु.अ.कर निर्धारण गर्ने प्रयोजनको लागि निर्देशक श्री तिर्थराज चिलुवाललाई स्वीकृती माग भए अनुसार आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०७३/०२/०९ को निर्णयानुसार भनि च.नं. ३२६ मिति २०७३/०२/१० को पत्रबाट स्वीकृति प्रदान गरिएको भन्ने देखिएकोमा मिति २०७३/०३/१०/६ मा मुल्य अभिवृद्धि कर तर्फको अन्तिम कर निर्धारण राजस्व अनुसन्धान विभागका उप-महानिर्देशक श्री गोविन्द बहादुर बानियाले गरेको देखिएकोले कर निर्धारण गर्ने अख्तियारी दिइएका भन्दा फरक पदाधिकारीबाट के कसरी कर निर्धारण हुन गएको हो, उल्लेखित आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०७३/०२/०९ को निर्णयको प्रतिलिपी सहित विशेष सरकारी वकील कार्यालय मार्फत खुलाउन लगाई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७७/१२/२५ मा भएको आदेश।

९. यसमा यिनै करदाताले यस न्यायाधिकरणमा दायर गरी विचाराधीन रहेको आ.ब. २०६४/०६५ देखि आ.ब. २०७०/०७१ सम्मका आयकर मुद्दाहरू ०७७-RB-०४५७, ०७७-RB-०४५८, ०७७-RB-०४५९, ०७७-RB-०४६०, ०७७-RB-०४६१, ०७७-RB-०४६२ र ०७७-RB-०४६३ मुद्दाहरू लगाउमा राखी लगाउका मुद्दाहरू समेत साथै राखी पेशी चढाई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९/०५/१९ मा भएको आदेश।
१०. यसमा प्रस्तुत मुद्दाको सन्दर्भमा प्रत्यर्थीको तर्फबाट बहस गर्न उपस्थित हुनुभएका विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाण्डौका विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ताबाट बहसनोट पेश गरी पाउन समय माग भएको परिप्रेक्ष्यमा प्रस्तुत मुद्दा करिब ४ वर्ष पुरानो भएको हुँदा पुनरावेदक तथा प्रत्यर्थी दुवै पक्षबाट १५ दिनभित्र लिखित बहसनोट पेश गर्न लगाई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९/११/२१ मा भएको आदेश।
११. पुनरावेदक करदाता हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.ले आ.ब. २०६५ देखि २०७१ सम्मको कर विवरण पेश भएको चार वर्ष भित्र कर निर्धारण गर्नुपर्नेमा हदम्याद नघाई कर निर्धारण भएको, काम सम्पन्न नभएको, बिजक जारी नै नभएको सम्बन्धित पक्षले भुक्तानी प्रदान नगरेको र आय नै नभएको बिषयमा अनुमानित र काल्पनिक बिक्री कायम गरी निर्धारण भएको मुल्य अभिवृद्धि कर असुल उपर गर्ने, एवं मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २९(२) बमोजिम शतप्रतिशत जरिवाना, थप दस्तुर, ब्याज कायम गर्ने तथा राजस्व अनुसन्धान विभागबाट कर निर्धारण गर्नु मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को विपरित रहेकोले उल्टी गरी नलाग्ने मुल्य अभिवृद्धि कर, जरिवाना, थप दस्तुर र ब्याजको

दायित्वबाट मुक्त गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको जिकिर लिई करदाताको तर्फबाट विद्वान बरिष्ठ अधिवक्तात्रय श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठ, श्री तुलसी भट्ट, श्री महेश कुमार थापा तथा विद्वान अधिवक्ता श्री नारायण नेपालबाट मिति २०७९/१२/०५ मा यस न्यायाधिकरणमा पेश भएको बहसनोट।

१२. राजस्व अनुसन्धान विभागले करदाताको मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गर्नु पूर्व मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २०(४क) मा भएको व्यवस्था बमोजिम मु.अ. कर निर्धारणका लागि आन्तरिक राजस्व विभागबाट आदेश प्राप्त गरेको र दफा ३ मा भएको व्यवस्था बमोजिम नेपाल सरकार (मन्त्रिस्तर) बाट कर अधिकृतको रूपमा कार्य गर्ने गरी तोकिएको कागजातबाट देखिएकोले क्षेत्राधिकार र हदम्याद नघाई मु.अ.कर निर्धारण गरिएको भन्ने करदाताको जिकिर खारेजभागी छ। राजस्व अनुसन्धान विभागबाट मु.अ. कर निर्धारण गर्दा मु.अ. कर ऐन, २०५२ को दफा २ (ग), २ (च), २ (छ) र २ (ज) को समेत आधार लिएको देखिन्छ। जस अनुसार निवेदकले प्रदान गरेको सेवा करयोग्य कारोवार भएकोमा र यस्तो सेवामा प्रतिफल लिई वा नलिई आपूर्ति भएको अवस्थामा करदाताले मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण र असुल उपर गर्नुपर्ने कुरामा समेत कुनै विवाद छैन। मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण र असुल उपर गर्दा दफा ६(२) बमोजिम कुनै सेवाको आपूर्ति आपूर्तिकर्ताले विजक जारी गरेको वखत, वस्तुको आपूर्तिको हकमा प्रापकले आपूर्तिकर्ताको कारोवारस्थलबाट वस्तु उठाएको वा ग्रहण गरेको वखत, सेवाको आपूर्तिको हकमा सेवा प्रदान भएको वखत, आपूर्तिकर्ताले वस्तु वा सेवा प्राप्त गरेको समयमध्ये जुन पहिले हुन्छ सोही समयमा त्यस्तो वस्तु वा सेवाको आपूर्ति भएको मानिने र यसरी सेवाको आपूर्ति हुनका लागि सो वापतको प्रतिफल प्राप्त भएकै हुनुपर्छ भन्ने मु.अ.कर ऐनमा रहेको नदेखिँदा दफा २(ग) बमोजिम पुनरावेदकले सेवाको आपूर्ति गरिसकेको अवस्था देखिएको हुँदा सो बमोजिमको कारोवारमा भएको कर निर्धारणलाई अन्यथा भन्न नसकिने। प्रस्तुत करदाताको हकमा आय कायम गर्दा करदाताको जस्तै प्रकृतिको परामर्श सेवा दिने अन्य तीन कम्पनीको लागत आय अनुपातलाई विश्लेषण गर्दै राजस्व अनुसन्धान विभागबाट दफा १३ बमोजिम कारोवार रकम तथा आय कायम गरिएको हुँदा सो निर्णय कानून बमोजिम नै रहेको देखिन्छ। करदाताले आपूर्ति भएको सेवाको मूल्यमा विजक जारी गरी मुल्य अभिवृद्धि कर असुल गर्नुपर्नेमा सो नगरेकोले दफा २९ (२) बमोजिम उक्त मुल्यको कर विगोको शत प्रतिशत जरिवाना गर्ने गरी एवं दफा १९ (२) ले म्यादभित्र कर नबुझाएमा र दफा २६ ले बुझाउनुपर्ने कुनै रकम म्यादभित्र दाखिला नगरेमा त्यस्तो म्याद नाघेको मितिदेखि बुझाउन बाँकी रकममा व्याज लाग्ने व्यवस्था भए बमोजिम नै व्याज तथा थप दस्तुर लाग्ने गरी राजस्व अनुसन्धान विभाग हरिहरभवनबाट भएको कर निर्धारण आदेश तथा सो आदेशलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागबाट मिति २०७५।०६।२६

मा भएको निर्णय समेत मिलेको हुँदा सदर हुन तथा करदाताको पुनरावेदन जिकिर खारेज हुन अनुरोध छ भन्ने विशेष सरकारी वकील कार्यालयका सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरबाट मिति २०७९/१२/२९ मा यस न्यायाधिकरणमा पेश भएको बहसनोट ।

ठहर खण्ड

१३. नियमबमोजिम पेशी सुचीमा चढी ईजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.का तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान बरिष्ठ अधिवक्तात्रय श्री तुलसी भट्ट, श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठ, श्री महेश कुमार थापा एवं विद्वान अधिवक्ताद्वय श्री नारायण नेपाल र श्री मन्जु बुढाथोकीले करदाता हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.ले उठाएको हदम्याद सम्बन्धी विषय, बिक्री नै नभएको सेवामा मुल्य अभिवृद्धि कर के कसरी असुल गर्ने, जरिवाना, थप दस्तुर, ब्याज तथा अन्य कानूनी र तथ्यगत प्रश्नको निरूपण नै नगरी राजस्व अनुसन्धान विभागबाट भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश तथा सो आदेशलाई सदर गर्नेगरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय समेत त्रुटिपूर्ण रहेको हुँदा उक्त निर्णय बदर गरी पाउँ भनी बहस प्रस्तुत गर्नुभयो ।
१४. प्रत्यर्थीका तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाडौँका विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरले मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन तथा नियमावली बमोजिम राजस्व अनुसन्धान विभागबाट भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश तथा सो आदेशलाई सदर गर्नेगरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय समेत कानूनसम्मत हुँदा सदर गरी पाउँ भनी बहस जिकिर प्रस्तुत गर्नुभयो ।
१५. पुनरावेदक करदाताका तर्फबाट लिइएका पुनरावेदन जिकिरहरू, दुवैतर्फबाट प्रस्तुत बहसनोट एवं बहस बुदाँहरू र मिसिल संलग्न कागज प्रमाणको अध्ययन गरी हेर्दा, यसमा राजस्व अनुसन्धान विभाग, ललितपुरबाट पुनरावेदक करदाताको हकमा भएको अन्तिम कर निर्धारणको आदेश तथा प्रशासकीय पुनरावलोकनको क्रममा आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय मिलेको छ, छैन ? पुनरावेदक करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो वा होइन ? भन्ने विषयमा निर्णय दिनुपर्ने देखियो ।
१६. अब निर्णयतर्फ विचार गर्दा, यसमा राजस्व अनुसन्धान विभाग, ललितपुरबाट पुनरावेदक हाइड्रो सोलुसन्स प्रा. लि.को आ.ब. २०६४/०६५ देखि २०७०/०७१ को सन्दर्भमा मिति २०७३/०३/१० मा भएको निर्णय बमोजिम मू.अ.कर रु.१,०९,९१,०१८।- र जरिवाना रु.१,०९,९१,०१८।-थपदस्तुर रु.५२,३८,४२६।- व्याज रु.७८,५७,६४४।-समेत जम्मा रु.३,५०,७८,१०६।- निर्धारण गरी भएको कर निर्धारण आदेश उपर प्रशासकीय पुनरावलोकनको लागि आन्तरिक राजस्व विभागमा निवेदन दिएकोमा शुरु

आदेश सदर हुने ठहर्याई भएको निर्णयमा चित्त नबुझाई पुनरावेदकले यस न्यायाधिकरण समक्ष प्रस्तुत पुनरावेदन दायर गरेको देखिन्छ। कर निर्धारण आदेश गर्दा राजस्व अनुसन्धान विभागले पुनरावेदकको मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फ थप करयोग्य बिक्री रकम कायम हुने गरी गरेको अन्तिम कर निर्धारणको निर्णय त्रुटिपूर्ण रहेको हुँदा सो निर्णय बदर गरी मू.अ.कर फिर्ता समेत गराई पाउँ भन्ने नै करदाताको मुख्य पुनरावेदन जिकिर रहेको देखिन्छ।

१७. करदाताले अन्तिम कर निर्धारण गर्ने राजस्व अनुसन्धान विभागको अधिकार क्षेत्र र हदम्याद सम्बन्धी कानूनी प्रश्न उठाएको देखिँदा सर्वप्रथम यिनै कानूनी प्रश्न सम्बन्धमा विचार गर्नुपर्ने देखियो। राजस्व चुहावट (अनुसन्धान तथा नियन्त्रण) ऐन, २०५२ को दफा ६ बमोजिम कुनै व्यक्तिबाट भएको राजस्व चुहावट सम्बन्धी कासुरको अनुसन्धान तथा तहकिकात र तत् सम्बन्धी अन्य कारवाही विभागले गर्ने छ भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको र ऐनमा मिति २०७६।१०।२८ मा पहिलो संशोधन हुनु भन्दा अघि कायम रहेको दफा १३क. को उपदफा (२) मा विभागले आयकर, मूल्य अभिवृद्धि कर, अन्त शुल्क भन्सार महसुल वा अन्य कर वा गैर कर निर्धारण गरी असुल गर्न वा त्यस्तो राजस्व निर्धारणमा भएको गल्ती वा त्रुटी सच्याउन सम्बन्धित संस्था वा निकायमा लेखि पठाउनेछ भन्ने व्यवस्था समेत रहे भएको पाइन्छ। यसबाट राजस्व अनुसन्धान विभागको अधिकार राजस्व चुहावट सम्बन्धी कसुरको अनुसन्धान तथा तहकिकात मात्र नभै मूल्य अभिवृद्धि कर समेत निर्धारण गरी अशुल गर्न सक्ने समेत कानूनी सक्षमता रहेको कुरामा विवाद गर्नुपर्ने अवस्था देखिन आएन। साथै, मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २० को उपदफा (१) मा "देहायका कुनै अवस्थामा कर अधिकृतले कर निर्धारण गर्न सक्नेछ" भन्ने व्यवस्था रहेको देखिनुको साथै सोही ऐनको दफा २ को खण्ड (न) मा "कर अधिकृत भन्नाले नेपाल सरकारले नियुक्त गरेको कर अधिकृत वा प्रमुख कर अधिकृत वा प्रमुख कर प्रशासक सम्झनु पर्छ र सो शब्दले विभागका शाखा अधिकृत, निर्देशक, उपमहानिर्देशक वा यस ऐन बमोजिम कर अधिकृतको अधिकार प्रयोग गर्न पाउने गरी नेपाल सरकारले तोकेको अन्य कुनै अधिकृतलाई समेत जनाउँछ भन्ने परिभाषा गरेको देखियो। करदाता हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि.को मिति २०७३।०३।१० मा अन्तिम कर निर्धारण गर्ने राजस्व अनुसन्धान विभागका उपमहानिर्देशक गोविन्द बहादुर वानियाको कानूनी अधिकार सम्बन्धमा यस न्यायाधिकरणको मिति २०७७।१२।२५ को आदेश बमोजिम नेपाल सरकारको निर्णय र सो सम्बन्धि पत्र विभागबाट मगाउने सन्दर्भमा पटक पटक पत्राचार भएकोमा आन्तरिक राजस्व विभागले मिति २०७९।०३।१३ च.नं.१२५९ को पत्रबाट "कर निर्धारण गर्ने स्वीकृति कुनै कर अधिकृतको नाममा नभई कर अधिकृत रहेको सम्बन्धित कार्यालयको नाममा जारी गर्ने अभ्यास रहेको भन्ने समेत

झुट्टा एवं सन्दिग्ध प्रकारको व्यहोरा उल्लेख गरेको देखिए पनि मिति २०७३।०३।१० को अन्तिम कर निर्धारण आदेश उपर यिनै पुनरावेदक करदाताले तत्कालीन पुनरावेदन अदालत पाटनमा दायर गरेको रिट नं.०७२-WO-१०३२ मा राजस्व अनुसन्धान विभागका महानिर्देशकले पेश गरेको जवाफमा नेपाल सरकार (मन्त्रीस्तरीय) को मिति २०७३/०१/२४ को निर्णय बमोजिम उपमहानिर्देशक गोविन्द बहादुर वानियालाई मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ३ बमोजिम कर अधिकृतको अधिकार प्रत्यायोजन गरिएको भनी स्पष्ट जवाफ दिएको उच्च अदालत पाटनबाट प्राप्त प्रमाण मिसिलबाट देखिन आयो। आन्तरीक राजस्व विभागले अर्थ मन्त्रालयको मिति २०७३/०१/२४ को निर्णय र सोको आधारमा उपमहानिर्देशकलाई अन्तिम कर निर्धारण गर्न अधिकार प्रदान गरेको पत्रको प्रतिलिपी पठाई यस न्यायाधिकरणलाई सहयोग गर्नुपर्नेमा झुट्टा र अवास्तविक तथ्य उल्लेख गरी जवाफ दिएको देखियो। त्यसको बाबजुद प्रमाण मिसिलबाट देखिएको यथार्थ तथ्यको आधारमा करदाताको मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फको अन्तिम कर निर्धारण गर्ने कानूनी अधिकार उपमहानिर्देशक गोविन्द बहादुर वानियालाई नेपाल सरकारबाट मिति २०७३।०१।२४ मा प्रदान भइरहेको देखिँदा मिति २०७३।०३।१० को निर्णयलाई अधिकारक्षेत्र विहीन निर्णय मान्न मिलेन।

१८. अब पुनरावेदकको हदम्याद सम्बन्धी पुनरावेदन जिकिर हेर्दा, मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २०(४) को व्यवस्था बमोजिम कर विवरण पेश गर्नुपर्ने वा पेश गरेको मिति मध्ये जुन पहिले हुन्छ, सो मितिले ४ वर्ष भित्र कर निर्धारण गरि सक्नु पर्नेमा चार वर्ष नघाई मिति २०७३।०३।१० मा गरिएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश त्रुटीपूर्ण रहेको भन्ने जिकिर लिएको देखियो। आन्तरिक राजस्व कार्यालय कलंकीमा पुनरावेदक करदाताले २०६५ आषाढ देखि २०७१ आषाढ सम्मको कर निर्धारण गर्न सोही अनुसार नै करदाताबाट प्रत्येक महिनाको कर विवरण दाखिल भएको देखिन्छ। मूल्य अभिवृद्धि कर (सं.स) ऐन, २०५२ को दफा २०(४) मा "कर विवरण पेश गर्नुपर्ने वा पेश गरेको मिति मध्ये जुन पहिले हुन्छ, सो मितिले ४ वर्ष भित्र कर निर्धारण गरि सक्नु पर्नेछ। उक्त अबधि भित्र पनि कर निर्धारण हुन नसकेमा पेश भएको विवरण नै स्वतः मान्य भएको मानिनेछ" भन्ने र दफा २०(४क) मा "उपदफा (४) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि कुनै व्यक्तिले झुट्टा लेखा वा वीजक वा अन्य कागजात तयार गरी वा जालसाजी गरी कर छलेको रहेछ भने जुनसुकै बखत विभागले पुनः कर निर्धारण गर्न आदेश दिन सक्नेछ।" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेकोमा यी करदाताको राजस्व अनुसन्धान विभागबाट उक्त दफा २०(४) बमोजिम अन्तिम कर निर्धारण गरेको नभई दफा २०(४क) बमोजिम मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गर्न मिति २०७३।०२।०६ चलानी नम्बर ३०७६ बाट मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २०(४क) बमोजिम कर निर्धारण गर्न

आन्तरीक राजस्व विभागको अनुमति माग गरेकोमा आन्तरिक राजस्व विभागको च.नं. ३२६ मिति २०७३/०२/१० को पत्रबाट स्वीकृति प्रदान गरेको मिसिल संलग्न पत्रको सक्कल प्रतिबाट देखिन आउँछ। त्यसैले करदाताले सेवा बिक्रीमा मुल्य अभिवृद्धि कर असुल नगरेको कुरा राजस्व अनुसन्धान विभागले अनुसन्धानको क्रममा जानकारी पाइ उक्त मितिले मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २०(४क) बमोजिम आन्तरिक राजस्व विभागबाट अन्तिम कर निर्धारण गर्ने अनुमति प्राप्त गरी मिति २०७३।०३।१० मा राजस्व अनुसन्धान विभागबाट अन्तिम कर निर्धारण आदेश गरेकोबाट हदम्याद नघाई कर निर्धारण गरेको भन्ने देखिन आएन। राजस्व अनुसन्धान विभागको हकमा कर निर्धारण गरी असुल गर्ने सम्बन्धमा राजस्व चुहावट (अनुसन्धान तथा नियन्त्रण) ऐन, २०५२ को दफा ८ बमोजिम कसुर अनुसन्धान सम्बन्धी हदम्याद आकर्षित हुने नभई अन्तिम कर निर्धारण सम्बन्धी मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २०(४क) बमोजिम कै हदम्याद आकर्षित हुने देखियो। त्यसैले हदम्याद नघाई अन्तिम कर निर्धारण भएको भन्ने पुनरावेदन जिकिरसंग सहमत हुन सकिएन।

१९. पुनरावेदक करदाताको अर्को पुनरावेदन जिकिर सेवा परामर्श बिक्री गर्दा मुल्य अभिवृद्धि कर असुल गरेको निर्णय मिलेन भन्ने रहेको देखियो। राजस्व अनुसन्धान विभागबाट पुनरावेदकले सेवाको आपूर्ति गरिसकेको अवस्था देखिएको भनी रु.१,०९,९१,०१८।- मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण भएको देखिन्छ। राजस्व अनुसन्धान विभागबाट मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गर्दा मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २ (ग), (च), (छ) र (ज) को समेत आधार लिई निर्णय भएको पाइन्छ। ऐनको दफा ५ (१) (ख) ले नेपालभित्र आयात गरिएको वस्तु वा सेवामा मुल्य अभिवृद्धि कर लाग्ने व्यवस्था गरेको देखियो। निवेदकले प्रदान गरेको सेवा करयोग्य कारोवार भएकोमा र यस्तो सेवामा प्रतिफल लिई वा नलिई आपूर्ति भएको अवस्थामा करदाताले मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण र असुल उपर गर्नुपर्ने कानूनी व्यवस्था रहेकोमा कुनै विवाद देखिदैन। मुल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण र असुल उपर गर्दा मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ६(२) बमोजिम कुनै सेवाको आपूर्ति आपूर्तिकर्ताले विजक जारी गरेको वखत, वस्तुको आपूर्तिको हकमा प्राप्तकले आपूर्तिकर्ताको कारोवारस्थलबाट वस्तु उठाएको वा ग्रहण गरेको वखत, सेवाको आपूर्तिको हकमा सेवा प्रदान भएको वखत, आपूर्तिकर्ताले वस्तु वा सेवा प्राप्त गरेको समयमध्ये जुन पहिले हुन्छ सोही समयमा त्यस्तो वस्तु वा सेवाको आपूर्ति भएको मानिने र यसरी सेवाको आपूर्ति हुनका लागि सो वापतको प्रतिफल प्राप्त भएकै हुनुपर्छ भन्ने व्यवस्था मुल्य अभिवृद्धि कर ऐनमा रहेको नदेखिँदा दफा ६(२)(ग) बमोजिम पुनरावेदकले सेवाको आपूर्ति गरिसकेको अवस्था देखिएको हुँदा सो बमोजिमको कारोवारमा भएको कर निर्धारणलाई गैरकानूनी भन्न सकिने देखिदैन। प्रस्तुत करदाताको हकमा अन्तिम कर

निर्धारण गर्दा राजस्व अनुसन्धान विभागले पुर्वाग्रह राखी काल्पनीक प्रतिफलको आधारमा निर्णय गरेको रहेछ की त भनी हेर्दा, मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा १३ को उपदफा (१) मा "कुनै दिनमा आपूर्ति गरिएको वस्तु वा सेवाको बजार मूल्यको निर्धारण असम्बन्धित व्यक्तिहरुका बीच स्वतन्त्र रूपले आपूर्ति भएको त्यस्तै किसिमको वस्तु वा सेवा बापत प्राप्त हुने प्रतिफललाई ध्यानमा राखी निर्धारण गरिनेछ" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको, करदाताले जस्तै परामर्श सेवा आपूर्ति गर्ने शाह कन्सल्टेन्सी, ITECO Consultancy र क्लीन इनर्जी कन्सल्टेन्सीले प्रदान गरेको सेवामा समेत बिक्री कायम गरी मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गरिएको ठोस आधार निर्णयबाट देखिँदा राजस्व अनुसन्धान विभागबाट भएको अन्तिम कर निर्धारण करदाताको हकमा असमान वा पुर्वाग्रहपूर्ण नभै कानूनसम्मत नै देखियो। करदाताले सेवा आपूर्ति गरेको कुरालाई स्वीकारै गरेको देखिन्छ। करदाताले आपूर्ति भएको सेवाको मूल्यमा विजक जारी गरी मूल्य अभिवृद्धि कर असुल गर्नुपर्नेमा सो गरेको नदेखिँदा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ६(२)(ग) बमोजिम मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गरी राजस्व अनुसन्धान विभागबाट भएको निर्णय र सो निर्णयलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णयलाई समेत अन्यथा भन्न मिल्ने देखिएन।

२०. अव कारोवार नै नभएको रू.८,४५,४६,२९३।- लाई थप बिक्री कायम गरेको निर्णय मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २ को (ग), (च), (छ) र (ज) विपरित रहेको भनी लिएको पुनरावेदन जिकीर हेर्दा, पुनरावेदकले आ.व २०६५/०६६ देखि २०७०/०७१ मा सेवाग्राहीलाई विभिन्न अवधिमा सेवा प्रदान भईसकेको देखिएको पाइयो। आपूर्ति भइसकेको सेवा बापत तिर्नु पर्ने मूल्य अभिवृद्धि कर आयोजना सम्पन्न नभएको भन्ने आधारमा मात्र बुझाउन नपर्ने भन्न न्यायोचित हुने देखिएन। मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २० को उपदफा (१) बमोजिम करदाताले पेश गरेको कर विवरण झुट्टा देखिएमा कर अधिकृतलाई कर निर्धारण गर्ने अधिकार दिएकै देखिन्छ। यस स्थितिमा कर दायित्व कम गर्ने उद्देश्यले करदाताले वास्तविक भन्दा कम बिक्री देखाई सोही बमोजिम विवरण पेश गरेको भनी सो बापत रू.१,०९,९९,०१८।- मूल्य अभिवृद्धि कर निर्धारण गरी दफा २९(२)(क) बमोजिम शत प्रतिशत जरिवाना, दफा १९ बमोजिमको थप दस्तुर र दफा २६ बमोजिमको व्याज समेत गणना गरी अशुल गर्ने भनी आन्तरिक राजस्व विभागको अनुमती लिई राजस्व अनुसन्धान विभागले गरेको अन्तिम कर निर्धारण आदेश तथा सोही आदेश सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय समेत मिलेकै देखिँदा करदाताको पुनरावेदन जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन।

२१. अतः माथि उल्लेखित तथ्य, आधार एवं कारण समेतबाट करदाता हाइड्रो सोलुसन्स प्रा. लि. (स्थायी लेखा नं.३०२६६७०९९) को आ.व. ०६४/०६५ को २०६५ आषाढ महिना कर अवधि देखि आ.व. २०७०/०७१ को आषाढ महिना कर अवधिसम्मको मुल्य अभिवृद्धि कर तर्फको अन्तिम कर निर्धारण गरी राजस्व अनुसन्धान विभाग हरिहरभवनबाट मिति २०७३/०३/१० मा भएको निर्णय तथा आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७५।०६।२६ मा भएको निर्णय मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। करदाताको पुनरावेदन जिकीर पुग्न सक्दैन। प्रस्तुत मुद्दामा यस न्यायाधिकरणको मिति २०७७/१२/२५ को आदेश बमोजिम करदाता हाइड्रो सोलुसन्स प्रा.लि. को अन्तिम कर निर्धारण गर्ने राजस्व अनुसन्धान विभागका उप-महानिर्देशक श्री गोविन्द बहादुर वानियालाई मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ बमोजिम कर निर्धारण गर्ने अख्तियारी सुम्पेको नेपाल सरकारको निर्णय विशेष सरकारी वकील कार्यालय मार्फत पटक पटक पत्राचार गरी माग भएकोमा आन्तरिक राजस्व विभागले विशेष सरकारी वकील कार्यालय मार्फत यस न्यायाधिकरणलाई मिति २०७९/०३/१३ च. नं.१३५९ को पत्रबाट दिएको जानकारीमा "...कर निर्धारण गर्ने स्वीकृति कुनै कर अधिकृतको नाममा नभई कर अधिकृत रहेको सम्बन्धित कार्यालयको नाममा जारी गर्ने अभ्यास रहेको..." भन्ने समेत व्यहोरा उल्लेख गरेको देखियो। राजस्व अनुसन्धान विभागका उप-महानिर्देशक श्री गोविन्द बहादुर वानियाबाट मिति २०७३/०३/१० मा भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश उपर यिनै करदाताले तत्कालीन पुनरावेदन अदालत पाटनमा दायर गरेको ०७२-WO-१०३२ को रीट निवेदनमा प्रत्यर्थी बनाइएको राजस्व अनुसन्धान विभागका महानिर्देशकले पेश गरेको लिखित जवाफमा नेपाल सरकार (मन्त्रीस्तरिय) को मिति २०७३/०१/२४ को निर्णय बमोजिम उप-महानिर्देशक श्री गोविन्द बहादुर वानियालाई मुल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ३ बमोजिम कर अधिकृतको अधिकार प्रत्यायोजन गरिएको भन्ने स्पष्ट व्यहोरा उल्लेख गरिएको सक्कल मिसिलबाट देखियो। यसरी भएको यथार्थ तथ्य र वास्तविकता अनुकूल प्रस्तुत मुद्दामा यस न्यायाधिकरणलाई जवाफ नदिई मुद्दाको निर्णयलाई नै प्रभाव पार्ने क्षेत्राधिकार जस्तो संवेदनशिल प्रश्नमा आन्तरिक राजस्व विभागबाट झुठ्ठा जवाफ दिएको प्रमाणित हुन आएकोले मिति २०७९/०३/१३ च. नं. १३५९ को पत्रमा हस्ताक्षर गर्ने आन्तरिक राजस्व विभागका शाखा अधिकृत उमा काफ्ले र निजलाई आदेश दिने माथिल्लो तहका अन्य अधिकृतहरूको विवरण समेत निजै शाखा अधिकृतबाट खुलाउन लगाई झुठ्ठा जवाफ दिने कार्यमा संलग्न सबै अधिकृतहरूलाई प्रचलित कानून बमोजिम विभागीय कारवाही गरी यस न्यायाधिकरणलाई जानकारी दिनु भनी अर्थ मन्त्रालयका सचिवको नाममा यो न्यायिक निर्देशन जारी गरिदिएकोछ। अरुमा तपसिल बमोजिम गर्नु।

तपसिल खण्ड

१. माथि ठहर खण्डमा लेखिए बमोजिम आन्तरिक राजस्व विभागबाट मिति २०७९/०३/१३ च. नं. १३५९ को पत्रबाट यस न्यायाधिकरणलाई झुठ्ठा जवाफ दिएको प्रमाणित हुन आएकोले सो पत्रमा हस्ताक्षर गर्ने आन्तरिक राजस्व विभागका शाखा अधिकृत उमा काफ्ले र निजलाई आदेश दिने माथिल्लो तहका अन्य अधिकृतहरूको विवरण समेत निजै शाखा अधिकृतबाट खुलाउन लगाई झुठ्ठा जवाफ दिने कार्यमा संलग्न सबै अधिकृतहरूलाई प्रचलित कानून बमोजिम विभागिय कारवाही गरी यस न्यायाधिकरणलाई जानकारी दिनु भनी अर्थ मन्त्रालयका सचिवको नाममा न्यायिक निर्देशन जारी भएकोले यो फैसलाको प्रतिलिपी सहित निर्देशन कार्यान्वयनको लागि अर्थ मन्त्रालयका सचिवलाई लेखी पठाइदिनु।
२. फैसलाको प्रतिलिपी सहितको जानकारी विशेष सरकारी वकीलको कार्यालय काठमाण्डौलाई दिनु।
३. फैसलाको नक्कल माग गर्ने सरोकारवालाबाट लाग्ने दस्तुर लिई नक्कल दिनु।
४. प्रस्तुत फैसलाको विद्युतीय प्रति अपलोड गरी फैसलाको पीठमा जनाउनु।
५. प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी शुरु मिसिल राजस्व अनुसन्धान विभाग तथा रेकर्ड मिसिल यस न्यायाधिकरणको अभिलेख शाखामा नियमानुसार गरी बुझाईदिनु।

टेकप्रसाद ढुङ्गाना
(अध्यक्ष)

उक्त रायमा मेरो सहमती छ।

वासुदेव खनाल
(लेखा सदस्य)

फैसला तयारीमा सहयोग गर्नुहुने:-

इजलास अधिकृत: श्री भिष्म भट्टराई

इतिसम्बत २०८० साल बैशाख ३१ गते रोज १ शुभम.....

फैसला प्रमाणिकरण गर्ने:-

फैसला प्रमाणिकरण मिति:-

राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौंको छाप